

آشنایی با خواص تخم گیاه خشخاش

گیاه دارویی خشخاش بانام علمی PAPAVERSOMNIFER و از خانواده تیر خشخاش با نام علمی PAIPAVERACEAE و نام محلی کوکنار و تورتوری، قدمتی فراتر از 4 هزار سال دارد. این گیاه در سطح جهان به عنوان ماده‌ای مخدر، مورد استفاده قرار گرفته است.

گیاه دارویی خشخاش بانام علمی PAPAVERSOMNIFER و از خانواده تیر خشخاش با نام علمی PAIPAVERACEAE و نام محلی کوکنار و تورتوری، قدمتی فراتر از 4 هزار سال دارد. این گیاه در سطح جهان به عنوان ماده‌ای مخدر، مورد استفاده قرار گرفته است. به گزارش ایسنا، خشخاش گیاهی علفی و یک ساله است که تاکنون بیش از 200 گونه متعلق به گیاه خشخاش یا پاپاور شناسایی شده و علاوه بر گونه‌های متعدد، خشخاش دارای زیرگونه وارپته و فرمهای متفاوتی نیز است و برخی از محققان، آسیا را منشأ این گیاه می‌دانند. گیاه خشخاش دارای ریشه‌ای مخروطی و کم و بیش چربی است که به طور مستقیم در زمین فرومی‌رود و طول ریشه اصلی این گیاه متفاوت بوده و به گونه گیاه و شرایط اقلیمی محل رویش بستگی دارد و به طور متوسط بین 18 تا 20 سانتی‌متر و قطر آن یک تا 2 سانتی‌متر است.

ریشه خشخاش دارای انشعاب‌های کمی است و ریشه‌های جانبی شبکه بسیار وسیعی از ریشه‌های ظریف را تا عمق 50 تا 100 سانتی‌متر خاک به وجود می‌آورند و ساقه فوقانی ریشه قطورتر است که باعث استحکام ساقه می‌شود. ساقه مستقیم استوانه‌ای شکل با سطحی صاف به رنگ سبز روشن است و ارتفاع آن با توجه به شرایط اقلیمی محل رویش، متفاوت است.

برگ‌های این گیاه بیضی شکل و در سطح زمین قرار می‌گیرند و بدون دمبرگ هستند و به طور متناوب بر روی ساقه قرا می‌گیرند و برگ‌های پایین ساقه بزرگتر بوده که به تدریج به طرف بالا کوچکتر و تخم مرغی شکل می‌گردند.

گل‌های این گیاه انتهای ساقه‌های اصلی و فرعی پدیدار می‌شوند و دارای گلبرگ سفید هستند که ناحیه فوقانی به رنگ بنفش یا روشن است و میوه خشخاش به شکل گرز بوده که شیره‌های مخصوص تولید می‌کند.

مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری سیستان و بلوچستان در این رابطه گفت: خشخاش به وسیله بذر تکثیر می‌یابد و برای کاشت و تکثیر خشخاش به منظور استخراج مواد موثر مورد انتظار همواره باید از گونه‌ها و یا وارپته‌هایی استفاده نموده که نسبت به آسفالت و بیماریها مقاوم است و از میوه‌های زیاد و مقادیر فراوان الکلوئید برخوردار باشند.

نبی یاری افزود: ارقام انتخاب شده باید ساقه‌های محکمی داشته باشند به طوری که با وزش باد روی زمین نخوابند در غیر این صورت مقدار بسیار کمی گل تولید می‌کنند و در نتیجه میوه‌ای که تولید می‌کنند از مواد موثر کمتری برخوردار است.

وی ادامه داد: طول دوره رشد گیاهانی که در فصل بهار کشت می‌شوند 120 تا 160 روز است و دوره رشد خشخاش به 6 مرحله خواب بذر، سبز شدن بذر، تشکیل برگهای طوقه‌ای، طویل شدن ساقه، گل‌دهی و مرحله رسیدن بذرها و میوه‌ها و پراکنش تقسیم می‌شود. [وضعیت کشت خشخاش در افغانستان]

مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری سیستان و بلوچستان در رابطه با خواص دارویی گیاه گفت: برگ این گیاه برای تسکین سرفه و رفع اسهال و بی‌خوابی استفاده می‌شود.

یاری افزود: تخم این گیاه سرفه‌های خشک را درمان کرده و چاق کننده و مخدر است و بی‌خوابی یا کم خوابی را درمان می‌کند. وی بیان کرد: تخم گیاه دارویی خشخاش، درد سینه را درمان کرده و سوزش مجرای ادرار و اسهال کهنه و کم خونی را درمان می‌کند و نیروی جنسی را نیز تقویت می‌کند.

یاری تاکید کرد: ریشه این گیاه فشار خون را پایین می‌آورد و درد کمر تا زانو یا سیاتیک را درمان می‌کند.